

et eōuerso supbia defectū h?
 sbiectionis h̄m sc̄z q̄ aliquis
 extollit se sup id q̄ est sibi p̄
 fixū h̄m d̄imam regulā vel men-
 surā qua mensus est nob̄ deus.
 vñ ec̄c̄ast. x. Supbia h̄m̄is
 est apostotare a deo. vbi etia;
 inobediētia nōtur. Secūdo p̄
 hibetur hic accidia quā tēdet
 diuini obsequij, ac̄.

Capitulū secundum.

Quia primū p̄ceptū
 pticulare vic; de tenē
 da wā fide que sb̄ p̄
 cepto cadit. mar. vi. Qui credi-
 derit et baptizatus fuerit saluus
 erit. Qui vero non crediderit
 cōdenabitur. Tria p̄ncipalē
 ponētur. Primo q̄ a quot cre-
 denda sint simplici xp̄iano. i.
 non h̄nti curā aiāz. nec officij
 um docendi publice scripturā
 sacrā. Secūdo quō et qualiter
 credere debeam? credēda. Ter-
 cō quo tuplices h̄m̄is. p̄ceptū
 hoc transgrediantur. **Q**uā-
 tū ad p̄mū nōndū. h̄m̄ th̄o. 2. 2.
 . q. 2. ar. viij. et h̄m̄ alios docto-
 res q̄ cui; simplici suffic̄. ad
 salute; credere. explicite ea q̄
 otinētur i simbolo ap̄loz; q̄
 ibi articuli cōmūes cōtinētur
 ordiate breuiter et utiliter. Id
 circo statuit ec̄c̄a tales eē cre-
 dendos a singulis. et addiscē-

dos esse. Et sunt numero. xij.
 articuli considerādo auctores eo-
 rū qui fuerūt duodecī apli. h̄ di-
 stiguēdo h̄m̄ credita. sūt. xiiij.
 sc̄z septē. de d̄imitate. et septem
 de h̄m̄itate. q̄ fides vid; ea
 i quib; felicitabimur. Est autē
 vita eterna. ut d̄z p̄ xp̄m. io. x.
 vij. ut cognoscant te solū vrū
 deū. et quē m̄fisti ih̄sum xp̄m
 Primus igitur articulus respi-
 cit vnitatem diuine essentie.
 Secundus patrem Tertius
 filium. Quartus sp̄m̄ factum
 Tres alij cōcernunt op̄acōez
 dei ad extra q̄ ad triplex op̄
 p̄mum nature. i. bi. creatorem
 celi et terre. secūdo op̄ est gra-
 cie. Credo ec̄c̄am sc̄am catho-
 licam. sc̄oz om̄iū onē. remissio-
 nem p̄ccōz. et sub h̄is cōtinē-
 tur om̄ia sacrā. terciū glorie.
 carnis resurrectionē. et vitam
 eternam amen. Septem de
 humanitate sūt. Primus. con-
 ceptus de sp̄s̄ factō. Secūdo
 nat9 ex maria virgīe. Tertio
 passus. crucifixus. mortu9 et se-
 pultus. Quartus. descēdit ad
 inferna sc̄dm̄ aiā. Quintus
 resurrexit a mortuis. Sextus
 Ascendit ad celos sed; ad dex-
 teram patris om̄ipotentis. Sep-
 tim9. inde venturus est iudica-
 re viuos et mortuos. **N**os b
 articulos sic scire ordinate.
 sic distinguere et enumerare

Prīmū**Preceptum**

non ē necessariū cuiuslibet simpli
ci fideli. s̄ sufficit et exigitur. p̄
mo q̄ credat intelligat et assen
tiat in genere et implicite oibz
que credit eccl̄a catholica. et q̄
nulli articulo explicitē dissen
tiat. et sic simplices oīa credūt
licet implicite solum. que maio
res credunt in q̄tum maiores
adixerēt doctrīne diuine. sic ei
scdm̄ greḡ. sup̄ iob. i. **B**oues
arab. ant. et asine. id ē simplices
pascūtur iuxta eas. vñ ap̄tus
i. cor. iij. **I**mitatores mei esto
te. sicut et ego xp̄i. **S**ecūdo exi
gitur q̄ quis in sp̄e cognoscat
illos articulos et explicitē. seu
ista de quibus festiuatur in ec
clesia in festis principalibus
annī. vñ dicit thō. vbi prius
ar. viij. post tēp̄ gratie reuel a
te. tā maiores q̄ minores tenē
tur h̄re fidē explicitam de xp̄i
mysteriis. p̄cipue q̄tum ad ea
q̄ cōmunit̄ in eccl̄a. solēman
tur. et publice p̄ponūtur. sicut
sunt articuli in carnacōis. ut su
pra. **E**t q̄ ut dicit thō. vbi sup̄
ar. viij. **M**ysteriū xp̄i expli
cite credi nō pōt sine fidē trinita
tis q̄ in mysterio xp̄i hic cōtine
tur. ut puta q̄ filius dei carnem
assumpsit. et p̄ gratiā sp̄s sancti
mūdū renouauerit. **E**t iterū
de sp̄s sancto cōceptus fuit. idō
post tēpus gr̄ie diuulgate. te
nētur omnes ad explicitē cre

Capitulum**Secūdum**

dēdū mysteriū trinitatis. et etiā
ōnes q̄ renascūtur in xp̄o hoc
adipiscuntur p̄ inuocacōez tri
nitatis s̄ illud math. vltio.
Eūtes in mūdū vniūsu docete
oēs gētes. baptisātes eas in no
mine p̄ris. et filij. et sp̄s sancti. hec
thō. **H**ic declarat de articulo
lati⁹ ioh. kunseym tractatu de
erudicōe ōfessorū sic **T**enetur
inquit simplex ut in sp̄e cog
noscat et credat articulos. seu
ista de q̄b⁹ festiuatur in festis
principalibus annī. **T**enent̄
enim tales iuxta illō quod ce
lebratur in festo trinitatis cre
dere q̄ tres persone in diuinis
sunt vnus deus creator omniū
rerum. in cui⁹ trinitatis seu p
sonarum nomine baptisātur
Ite tenētur credere s̄m festum
natitatis xp̄i q̄ filius dei natus
ē ex virgine maria. **I**te cū paras
seuē q̄ xp̄s sit passus p̄ nobis.
mortu⁹. et sepultus. **I**te cū pa
scha q̄ resurrexit. et q̄ resurge
m⁹ v̄re. **I**te cū ascēsiōne q̄ as
cēdit in celū. cū p̄t̄ x̄ costē cri
stū misisse sp̄m sanctū ap̄tis et
eccl̄e. **R**ō vna eccl̄a sit ex̄ quā
nō ē sal⁹. et vnū caput eccl̄e in
terris. cū corp̄is xp̄i festum. q̄
xp̄s vere ōtietur in eucaristia
Et cōsequēter sacram̄ p̄nie et
oīa alia sacram̄ta in medicinā
a xp̄i passioē nob̄ effluxa. **C**ū
festū oīm s̄ctorū q̄ fiat finale

iuditiū. Resurrectō mortuoz
 Remuneracō bonoz in eterna
 bñtudine in regno celoz. ma
 loz pñtio in eterna dñatio
 ne in inferno. ⁊ p osequēs q̄ bo
 na sunt faciēda. ⁊ mala cauē
 da. **H**ec sūt que quilibz fidel
 adultus explicitē credere tene
 tur. ⁊ assensus d; esse respectu
 oium articuloz ⁊ credēdoz.
 ut p̄mo tactū est. s; ap̄hensio
 in sp̄. non est n̄ eoz q̄ iam sūt
 secūdo enumeāta. **I**n acō autē
 dictoz est s; in bonauen. in. iij.
 circa dist. xxxvii. quia si ali
 q̄s excusaretur de infimis seu
 simplicib; a talib; credēdis
 explicitē in eccl̄a. hoc maxime
 est; ex ignorantia. s; hoc non.
 cū articuli tales sint de tā mai
 festis q̄ nō p̄nt latere sine cul
 pa. Sūt enim aliqui articuli
 tam manifesti. q̄ nullus xp̄ia
 nus h̄ns vsū racōis ignorat
 eos n̄ oīno negligat. ⁊ otem
 nat dei cultū. ⁊ salutem ppriaz.
 ⁊ p oīs taliū ignorantia non
 est sine culpa. nisi forte quis
 excusaretur de illoz noticia p
 defectum doctozis. vel p breui
 tatem vite. post iceptū vsū
 rōis. vel p imbecillitatē vsū
 rōis. nam ppter vltimū hoc
 dicit scō. in. iij. d. xxv. non req̄
 ritur in quolibz nec cārio. etiam
 p statu isto. q̄ oēs istos arti
 culos explicitē ⁊ distīcte cre

dat. qz deus nullū obligat ad
 ipossibile ext̄ de re. iij. h. vi. ne
 mo enī p̄t ad ipossibile obli
 gari. ⁊ ideo si quis rudis est.
 qui non p̄t ofiderare quid sit
 natura. ⁊ quid p̄sona. non est
 necē q̄ habeat actū explicitū
 de articulo p̄tinēte ad nature
 vmitatem ⁊ p̄sonaz trinitatē
 distīcte. sicut h̄nt clerici l̄ati.
 s; sufficit sibi si non p̄t h̄mōi
 distīctionem intelligere. quia
 nec t̄minos. q̄ credat sicut q̄
 libet credit vsū h̄ns racōis
 hoc scō. nō t̄n videtur aliquis
 tam grossus vsens racōe qui
 non possit aliqualiter manu
 ductiōib; ⁊ exemplis ad mi
 nisterium trinitatis intelligē
 dū aptari. **D**icitur etiā secū
 do nisi quis excusetur p̄t bre
 uitatem vite. vnde querit Alti
 fidioren; in. iij. suo materia de
 fide. in quo instanti primo hō
 teneatur credere sub pena pri
 uacōis caritatis dabilis. **E**t po
 nit casum q̄ puulus statū post
 baptismū deferatur ad paga
 nos. ⁊ ibi morēt vsq; ad ad
 ultā etatē. R̄ndet q̄ s; in ap̄lm
 Inuisibilia dei a creaturā mun
 di. p ea q̄ sc̄a sūt intellecta con
 spiciūtur. ergo ad hoc q̄ aliq̄s
 credat oportet q̄ prius confi
 der; visibilia. ⁊ cōferat illa sue
 cāe. sed ad omia ista exigitur
 t̄pis tr̄ctus. ideo ipossibile est.

p se q̄ aliq̄s in primo instanti
 v̄fus racōis credat. null⁹ autē
 tētur ad īpossibile p se. vñ nul
 lus tenetur credere in primo ī
 stāti etatis adulte. **J**udex enī se
 cularis dat inducias ad credē
 dum in se. s̄ quātum p̄cise tem
 p⁹ de⁹ det ad huiusmōi delibe
 racōem nullus scit nisi deus. **E**x
 quo patz q̄ hoc argumētū nō
 valet. iste ē adultus et nunq̄
 credidit in deū et sic deo dicit er
 go dānabitur. **R**acō est. q̄ nū
 q̄ fuit in hora vel mora creden
 di et ideo iudicatur ut puulus
 donec tēpus deliberacōis fuit
 elapsū. **h**ic. **i**. **v**. **D**icitur etiā no
 tāter. nisi quis excusaretur p̄
 ter defectū doctōis. vnde dicit
 tho. **i**. **ii**. **d**. **xxv**. **S**i q̄s de mis
 terio incarnacōis credēdo vel
 huiusmōi instructōre nō ha
 berz ei deus reuelarz. nisi ex cul
 pa sua remaneret. vñ explica
 tio eoz que sunt de necessitate
 salutis. vel diuinitus hōi pui
 deretur p̄ predicatorem fidei
 sic patz de cornelio actu. **x**. vel
 p̄ reuelacōnem qua sup̄posita
 in ptāte liberi arbitri est ut in
 actū fidei exeat. **I**dē etiā p̄mit
 . **2**. **2**. **q**. **ii**. **ar**. **vii**. vbi recitat exē
 plum famosum. **R**ō etiā refert
 v̄ncenti⁹ in speculo historiāz
 li. **xxiiij**. **c**. **Clxxij**. **N**ā in stan
 tinopoli quidā laminā aureā
 inueit et sub ea viz iacentē cū

hac scriptura. xp̄us nascetur
 ex virgine maria et credo in eum.
 sub cōstantinū et hyrene tēpoi
 bus. **O** solitez me videbis p̄
 tunc autē hyrena siue h̄lena
 mater cū filio suo scz ostātino
 imp̄rauit. **T**ercō etiā op̄r. **f**
 tet quēlibz simplicē interdum
 explicite credere articulos nō
 exp̄sse ostentos in simbolo ap̄lo
 rum. puta cū ecclia condemnat
 aliquē articulū cōtra h̄reticos
 in certa terra. vnde scōm tho. et
 scō. **i**. **iiij**. **S**i sit aliquid quod
 credēdum ē q̄s tñ cōmuniter
 non predicatur in ecclia. s̄ p̄po
 nitur sp̄aliter in vno loco de
 nouo. non est illud necessariū
 simpliciter credere firmiter. **I**lli
 tanq̄ vro adherendo. p̄mo
 necessariū ē magis illi nō ad
 h̄rē quousqz sciat illud credi
 ab ecclia tanq̄ verū. **E**t si hoc
 sibi cōstiterit. tenetur illi firmi
 ter adherere. **S**icut in morali
 bus q̄n sunt altricacōes de ali
 quo peccō q̄n est peccatū mōz
 le. ut si vnus dicat expertus in
 sciētia q̄ nō licz sic mercari. ali
 us dicat q̄ sic tucis est sic non
 procedere quousqz vitas pa
 trat aliūde. **S**ic dic̄ scō. in fōr
 et directe concordat thō. **E**x quo
 patz q̄ si quis inter h̄reticos
 nutritur nullum habēs docto
 rē catholicū si errat in necessario
 credēdis. nō in toto excusatur

Quia aut nimis cito credit ali
cui errozi. aut diuinum auxili
um non inuocat. aut suis pec
catis exigentibus in formatoze
h're nō meruit. ut dicit. altifidi
ozij. **S**ecūdo principalit' scien
dū est. quōd qualiter credere
debeam? deum colendo. **U**bi
nōndum q' modus fidei necē
rio est debite habēd' . videlicet
in corde p' assensum. in ore per
verbum. et in ope p' p'ceptorū
dei exercitium. **Q**uo ad p'mum
de credendo in corde. **S**ciendū
q' actus hitus fidei est credere
et noscere seu intelligere et fir
mit' assentire ac adhxere h'is
que lex xp'iana nobis p'ponit
credenda. **E**t sic credere seu fi
des habet duo. scilicet apprehēsiōez
seu cognōtionem. et assensū siue
adhēsiōnem. **E**t quidam pl'g
habēt de p'mo. quidā plus de
secūdo. oēs tamen fideles vtrū
q' h'nt. et secūdū vic' assentiē
seu adhxere est magis meito
riū q' p'mū. vic' cognoscere seu
apprehendere. **D**e primo nō
nunq' sepe plus habēt s'ati. et
de sc'do e'couerso simplices am
plus. patet ill' d. q' simplices
firmus credūt nōnunq' d'cis
scripture q' s'ati. cuius signū ē.
q' simplices sepe plus opibus
demonstrāt ea que scriptura iu
bet q' s'ati fatiant. si enim s'ati
firmite' assentirent. et perfecte.

vtrūq' in op' exirent. **S**ignū
enim magne fidei est qn' fides
cordis in opus exuberat p' ope
rationa ex fide p'cedēcia. **S**i
gnum vero pue fidei ē. qn' mo
dicū redūdat in virtutum exer
citiā. **I**lla vtrūq' quib' i' sp'ali p'
fidē ē assentiens cōp'hendun
tur in articulo symboli ut sup'
patuit. **S**ecūdo etiā exigitur
q' quis interdū fidē p'fiteatur
ore. vnde. rō. x. **C**orde credit'
ad iusticiā. ore aut' cōfessio fit
ad salutē. vbi s' in glō. **C**or h
de credē sufficit ad iustificacō
nē. s' oris cōfessio exigitur cum
q's in martirio de fide q'ritur. qd'
martiriū multi fugerūt corde
credentes. s' ore damnabilitez
vitatem negātes. vnde. lu. ix.
Xp's ait qui me erubuerit et
meos sermones. hūc filius ho
mis erubescet. cū uenerit in maie
state sua. **E**t math. x. **Q**ui me
cōfessus fuerit. cōfitebor et ego
eū corā patre meo. **D**icit aut'
tho. 2. 2. q. iij. ar. ij. **C**onfessio fi
dei est p'ceptū affirmatiuū. iō
licet semp' liget. nō tamen p' sp'
s' est necēria ad salutē in aliq'
loco et tpe qn' scilicet p' obmissio
nem hui' cōfessiois subtrahere
tur honor debitus deo. vel eti
am utilitas p'ximis impenden
da. puta si aliquis interroga
tus de fide taceret. et ex hoc cre
deretur vel q' non haberet fidē

vel quod fides non esset vera. vel alij
 pro eius taciturnitate; auerterentur
 a fide. In huiusmodi enim casibus
 confessio fidei est de necessitate salutis.
 Item dicitur ibi in casu necessitatis
 ubi fides periclitatur: quilibet
 tenetur fidei suam proferre. vel
 ad instructionem aliorum fidelium
 siue confessionem. vel ad reprehensionem
 infidelium insultationem. Si
 tamen turbatio infidelium occurreret
 de confessione fidei manifesta ab
 eo quod utilitate fidei vel fidelium: non
 esset laudabile in tali casu fidei
 publice confiteri. unde Math. viij.
Nolite sanctum dare canibus.
 neque margaritas spargere ante
 porcos. ne uerbi dirupiant uos.
Si uero utilitas aliqua fidei spe
 retur. aut necessitas assistit: oportet
 turbationem infidelium debet homo
 fidei publice confiteri secundum illud
 Math. xv. **S**inite illos scilicet tur
 bari. cecum sunt et duces cecorum. ix.
 ibi. **S**i queres tenetur ne
 aliquis sub precepto martirium
 subire propter christum. **h**. thomas. quod
 lib. iij. q. x. ar. ij. Illud quod hic
 queritur non cadit absolute sub
 precepto. id est non est preceptum abso
 lute sic honorare parentes. **S**i
 cadit sub precepto secundum impar
 tationem animi id est in casu. sic scilicet quod
 homo habeat animum preparatum ad
 faciendum illud quod debitum reddi
 tur ex aliqua causa occurrente
Cum enim opus esset et hoc exigeret

saltem aliorum homo debet esse pa
 ratus ad hoc fatiendum. pro hunc nam
 quod modum sustinere martirium
 propter christum cadit sub precepto.
 quod scilicet homo debet habere animum
 paratum ut prius permetteret
 se occidi quam christum negaret. vel
 mortaliter peccaret. Et sic etiam
 relinqueret propria bona cadit sub
 precepto. quod deberet esse paratus
 animus christiani magis sustinere
 rapinam bonorum suorum quam cri
 stum negare. vel mortaliter pecca
 re. De hoc tamen multum secum cogi
 tate et ad particularia descendere.
 an homo potius uellet tali. vel
 tali horribili morte plecti quam fi
 dem negare. vel mortaliter peccare.
 cauere debent simplices proseru
 ne superos cogitatio. vel alloque
 do temptet. sufficit enim in genere
 de hoc habere bonum propositum et spera
 re in dei gratiam quod bene actui es
 sent si necessitas adueniret. In
 necessitatis enim articulo multi
 prius etiam in fide exigua. reperi
 sunt diuino assistente auxilio
 martirium aiosissime tolerasse
 unde thomas. quod lib. i. q. viij. dicit.
Contritus tenetur in generali
 uelle pati magis quam cumque pe
 nam quam peccare. ideo Anselmus
 libro de similitudinibus dicit.
 quod aliquis debet magis elige
 re esse in inferno sine culpa quam
 in paradiso cum culpa. quia in
 nocens in inferno non sentiret

Primū

Preceptū

penam. et peccator in paradiso non
gauderet de gloria. Et quod con-
tricio non potest esse sine caritate
per quam omnia dimittuntur peccata
Ex caritate enim plus homo dili-
git deum quam seipsum. peccare autem
est facere contra deum. puniri autem
est aliquid pati contra seipsum.
Vnde caritas hoc requirit ut quilibet
penam homo contritus perligat
culpe. Sed in speciali descendere ad
hanc penam vel ad istam non te-
netur. Quinimo stulte face-
ret si quis seipsum vel alium sollici-
taret super huiusmodi particularibus pe-
nis. Manifestum est enim quod sic
delectabilia plerumque mouent in parti-
culari considerata quam in communi. Ita ter-
ribilia plerumque terrent. si in particula-
ri considerentur. Et aliqui sunt
qui in minori temptatione non ca-
dunt. qui forte in maiori caderent.
Sicut aliquis audiens aduerti-
um non incitatur ad libidinem.
sed si per considerationem descendat
ad singulares illecebras. ma-
gis moueretur. Et similiter aliquis
non refugeret pati mortem pro
christo. Sed si per considerationem descen-
deret ad considerandum singulas
penas. magis retraheretur. Et
ideo descendere in talibus ad sin-
gularia est inducere hominem in tem-
ptationem. et prebere occasionem
peccandi. hoc thomas. Verum au-
tem quis possit effici martyr si-
ne morte. Respondetur quod sic.

Capitulū

Secundū

sex modis. de tribus diebus. Bern.
triplex est martirium sine sangui-
ne. scilicet; paritas in vilitate quam
habuit dauid. largitas in pau-
ptate quam exhibuit tobias et
vidua. Et castitas in iuuetute
qua usus est Joseph in egypto
Secundus grece. triplex est. videlicet; pa-
tientia aduersorum vnde dicitur. sine
ferro martires esse possumus. si pa-
tientiam iracundie in animo custodimus
Compassio afflictorum. vnde dicitur.
ois qui dolorem exhibet in ali-
ena necessitate crucem portat in me-
te. dilectio inimicorum vnde dicitur. fer-
re contumelias. odientem dilige-
re. martirium est in occulta cogi-
tatione. Sed queitur an ha-
bens caritatem imperfectam possit fu-
stingere martirium. hac questio-
ne mouit sanctus doctor quod li. iij.
q. xxiij. sub hac forma. vtrum
aliquis absque perfecta caritate pos-
sit se ad martirium offerre. Respon-
detur in operibus virtutum duo sunt
attendenda. scilicet; illud quod fit. et
modus faciendi. Contingit autem
idem factum quod fit secundum aliquam perfe-
ctam caritatem fieri. etiam non solum
ab huiusmodi puram caritatem. sed etiam
a non huiusmodi virtute. Sicut ali-
quis non habens iusticiam. potest face-
re aliquod opus iustum. Sed si at-
tendimus ad modum faciendi. is
qui non habet virtutem non po-
test operari sicut ille qui habet.
nec ille qui habet puram sicut ille

qui habet magnam qui opatur facilius et prompte et delectabiliter. quod non facit ille qui car; virtute vel qui parua habet. Sic ergo dicendum est quod hoc opus quod est offerre se martirio. vel etiam martiriū sufferre: potest facere non solum caritas perfecta. Iuxta illud iohā. xv. Maiorem caritatem nemo habet ut animam suam ponat pro amicis suis. sed etiam imperfecta caritas. unde glō. super illud ps. Dilexi mandata tua super aurū et theopasion dicit minima caritas plus diligit dei legem quam milia aurū et argenti. et eadem ratione quam omnia temporalia. Et quod plus est ille quam car; caritate se offerre potest martirio et sufferre. scilicet illud. i. corin. xiiij. Si tradidero corpus meum ut ardeam. caritatem autem non habeam. nihil mihi prodest. Sed caritas perfecta hoc facit propter et delectabiliter. ut patet de laurentio et vincencio qui in tormentis hilaritatem ostēderunt. hoc autem non potest facere caritas imperfecta. vel etiam ille qui caritate car; hoc thō. Sed an expectat imperfecto se subicere sponte martirio. scilicet quod nisi dimittis quod sit motus: hoc incautum est. Et tales in magna multitudine reperuntur fidem negasse. ut patet per eusebium li. vi. ecclesiast. h. i. c. xxx.

Tercio exigitur ut fidem quilibet fateatur opere. si vult ad vitam ingredi. et merito agere. nam fides sine operibus mortua est. iacob. ii. Et si vis ad vitam ingredi. serua mandata. vbi thoma. **T**ertio principaliter videndum est quot genera hominum preceptum de fide transgrediuntur. Sunt autem quatuor. Primo fidem addiscere negligentes. nam in decretis per augustinum. de consuetudine. di. iij. Statutum est quod patrum tenentur filios docere solum apostolorum. Et ratio est quod ibi ea vel paulo plura continentur quam quilibet credere teneatur. et ordinate ibi articuli ponuntur. et memorie facilius imprimuntur. Tenentur inquam discere nescientes. nisi excusarentur ut super: imbecillitate ingenii. carentia doctorum. aut propinquitate pueritie. Secundo in fide dubitantes. nam tales dicuntur heretici qui dubitant de fide catholica. ut patet auctoritate extra de hereticis li. v. **U**bi dicitur. dubius in fide infidelis est. nec eis omnino credendum est qui fidem veritatis ignorant. hoc ibi: non credendum dicitur apparatus. id est testimonium eorum non recipiendum. Et patet illa de thoma ioh. xx. cui cruce? Noli esse incredulus sed fidelis. unde a didimo dicitur idem. quod dubitavit

Racōe etiā patet qd dubitans
 nō est i fide. eo qd nō assentiat
 alicui articulo certo. vel oibus
Et qui nō est in fide ē cōn fide
 s̄m illō mat. xij. a luc. xi. Qui
 non est mecum. contra me est
Sic apli fuerūt tpe passiois
 xp̄i licet cōfirmati fuerint i ad
 uētū spūs sancti. nā glō. sup
 illud ps̄. Ego cōfirmavi colum
 nas ei⁹ dicit Aplos qui i pas
 sione titub̄ auert Idem dicere
 videt̄ beatus Aug⁹. satis ex
 p̄sse li. de origie. Ad vnatum
 vbi dicit. latrone tene de xp̄o.
 ⁊ aplōs male de xp̄i dimitate
 sensisse. Tercō p̄sumptuose fi
 dei articulos scrutari volentes
Sicut Aug⁹. an ouerhōem
 fecit: contra illud eccl̄. iij. Altio
 ra te ne queheris: ⁊ fortior a te
 ne scrutat⁹ fueis. ⁊ q̄ scrutator
 ē maiestatis opp̄metur a glo
 ria. vñ bernar: fide scrutari pre
 sūptuose temeritas ē. credere
 pietas est. noscere vno vita
 eterna ē. **Quarto** fidem ore
 negātes licet corde teneant. ta
 les mōraliter peccant. ut supra
 patuit. q̄les fuerūt. Ricodem⁹
 Joseph ab aromathia. et ml
 ti principes iudeoz in xp̄m cre
 dētes. s̄ ne extra synagogam
 eicerētur eū non fatētes. de q̄
 bus habetur Joh. xij. peccaue
 rūt ei mortaliter. dic̄. ibi mco.
 de lira. qd p̄ncipes erāt. qui pl⁹

tenebātur fide astruere. ⁊ qd
 erat de necessitate salutis xp̄m cō
 fiteri ibi. a ut ibidē d̄r dilexe
 rūt gloriā hominū magis q̄
 gloriā dei. Nā ut dicit Tho.
 2. 2. q. C. xxxi. quādo quis glo
 riā suā p̄fert testimonio dei. si
 cut cōtra p̄fatos principes di
 citur. Similiter ⁊ p̄. ter pecca
 uit mortaliter negando xp̄m
 ut probat thomas i qd̄li. suis
¶ Quarto heretici a ip̄s creden
 tes. eoz defensores. receptores
 ⁊ fautores. Omēs isti q̄q̄ eti
 am sūt excōicati q̄n vitū eoz
 i aliquē actum. exteriorem pu
 blice vel occulte progreditur.
 ut plura iura exp̄sse dicūt.

Tercium Capitulum.

Secūdo spes cadit sub
 precepto ut dicit s̄a.
 tho. 2. 2. q. xxij. arti. i.
 vñ Jere. xvij. maled cūs q̄ cōfi
 dit in homine. ⁊ ponit carnem
 brachium suum. ⁊ a dño rece
 dit cor eius. vñ de spe etiā col
 tur deus corde. qd procedit ab
 hitu infuso. **¶** Est aut spes vt
 dic̄. Agr. in 3. dis. xxvi. certa
 expectacō future beatitudinis
 vniēs ex dei gr̄a. ⁊ meitis pre
 cedētib⁹. **¶** Dic aut tria p̄ncipa
 liter sūt videnda. **¶** Primo q̄ p̄n
 cipaliter sperare ⁊ appetere de
 beam⁹. **¶** Sc̄do quō cōtra hoc
 mādatum excedāt de sp̄r̄ates
¶ Tercō quō p̄sumentes. **¶** Circa